

[Aase Olesen]

Senere har vi forhandlet om at få denne lov ændret, og det har været et ønske hos alle 4 partier, at man kunne få disse 3.000–4.000 pensionister, det drejer sig om, søgt ud maskinelt på en måde, så man var sikker på, at man fik fat i alle dem, der var blevet uhensigtsmæssigt ramt af de nye bestemmelser. Fra socialministeriets side har man oplyst, at det ikke kan lade sig gøre, og det vil sige, at denne ordning, der nu gennemføres, må bygge på, at pensionisterne selv melder sig.

Jeg vil gerne herfra opfordre kommunerne til at gøre alt, hvad der står i deres magt for at finde de pågældende. De ved formentlig udmærket, hvem det drejer sig om, de har i en række tilfælde formentlig givet dem personlige tillæg.

Så kommer jeg til min eneste indvending mod lovforslaget. Der står, at loven træder i kraft den 1. april 1982. Det er også i orden, men jeg vil meget gerne bede om, at ministeren herfra forsikrer, at loven naturligvis skal have virkning fra den 1. januar. Jeg går ud fra, at det er en forglemmelse, at det ikke står der, der står nemlig indirekte, at loven skal have virkning fra 1. januar, al den stund man regner med samme provenutab, nemlig 16 mill. kr., som var anført i fru Ritt Bjerregaards første forslag. Derfor går jeg ud fra som en selvfølge, at man i perioden indtil 1. april finder disse mennesker, så de får den pension, de har ret til, beregnet fra 1. januar 1982.

Tinning (VS):

Ja, man siger jo, at vi lever i et meget moderne og meget fremskredent samfund. På den baggrund er det temmelig påfaldende, at der faktisk ikke er en eneste i dette land, der ved ret meget om, hvordan socialindkomsten egentlig virker.

I den redegørelse, vi har fået fra det faste socialindkomstudvalg, siger man, at man ikke rigtig er klar over, hvem der er blevet berørt af ændringerne som følge af socialindkomsten. Man er f.eks. heller ikke klar over, hvor mange pensionister det egentlig drejer sig om, når man snakker om, at der er nogle af dem, der er kommet ind under de ændringer i formuetillægget, som ligger i socialindkomsten. Der er ikke rigtig nogen, der ved, hvor mange det drejer sig om.

Nu har man så fundet en 3.000–4.000 stykker, som altså bor i landbrugsejendomme, tofamiliehuse eller blandede ejendomme, og det vil man gøre noget ved. Der er sikkert en masse andre problemer rundt omkring med socialindkomsten, det er jeg ret overbevist om, og vi var jo heller ikke med til at gennemføre den. De problemer har man ikke opdaget endnu, men nu er man altså startet.

Det er noget underligt begrænset lapperi, men det kan i sig selv ikke være og er heller ikke nogen grund til, at vi går imod det. Når vi vil gå imod det, hænger det sammen med måden, man vil løse problemerne på. Man siger jo, at det, det drejer sig om, er at foretage en udvidelse af adgangen til ejerboligfradrag. Den ejerboligfradragsof ordning er, som vi har påpeget utroligt mange gange, dybt asocial. I det hele virker den jo sådan, at der ryger 10–12 mia. kr. fra lejerboligerne over i ejerboligsektoren om året. Det, det drejer sig om i dette tilfælde, er, at man vil have udvidet den fradragetsret for at lappe på nogle problemer, men det ændrer altså ikke ved, at ordningen i sig selv er asocial.

Vi har peget på for længst, at man kunne foretage en aftrapning af ejerboligfradraget, og at man samtidig kunne fjerne lejeværdien, sådan at det ville være til gavn også for de pensionister, vi snakker om her, og i øvrigt for folk med det, man almindeligvis kalder jævne indtægter. Det ville oven i købet kunne gøres på en sådan måde, at det, når vi var nået et stykke hen i forløbet, ville være muligt at foretage en nedsættelse af indkomstskatten, uden at det i øvrigt ville gå ud over nogen som helst af dem, der har disse ejerboliger. Det har man ikke tænkt sig. I stedet for går man den sædvanlige asociale vej. Det vil vi ikke være med til.

Til sidst vil jeg blot understrege, at det er ikke sådan, som man ellers prøver at få det til at se ud som, at det drejer sig om, at enten stemmer man for – det vil sige, man tager sig af pensionisterne – eller også stemmer man imod, og så risikerer man, at de ikke kan beholde deres boliger, at de ikke får forbedret deres vilkår. Hvis man gennemfører det forslag, vi har lagt frem for længst, vil de pensionister, vi her snakker om, faktisk kunne blive boende. I øvrigt har vi fremsat et forslag til en pensionreform, som ville betyde en klækkelig forbedring af alle pensio-